

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/176/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118216452
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118216452.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: K. X., J.. XX.X.XXXX, G.: I. V. XXX, XXX XX I. V., o zaplatenie 5 183,35 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.922,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.922,09 € od 15.09.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,40 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 05.12.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.183,35 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.922,09 € od 15.09.2016 do zaplatenia. Uplatnil si náhradu trov konania. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že právny predchodca žalobcu, spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom: Tomášikova 48, Bratislava 832 37, IČO: 00 151 653 poskytla žalovanému na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5035175540 zo dňa 13.11.2012 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 4 000,00 € s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 18,9 %, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas.

2. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, čím nastal prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy, právny predchodca žalobcu v súlade s čl. 8 bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. vyhlásil ku dňu 22.08.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky z úveru.

3. V zmysle článku 10 bod 10.3. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pri doručovaní písomností poštou sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní, a to aj keď adresát zmarí jej doručenie alebo sa o doručení nedozvie. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 30.8.2016 v súlade s ustanovením čl. 10 bod 10.3. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 15-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 14.9.2016 dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 15.09.2016 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

4. Nakoľko žalovaný na výzvu právneho predchodcu žalobcu nereagoval a dlh nezaplatil, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1119/2016/CE uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 9.12.2016 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy v celosti vo výške 5 484,01 € postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

5. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 3 922,09 € a zmluvných úrokov vo výške 1 261,26 €.

6. Žalobcovi vzniklo právo požadovať z dôvodu nezaplateného dlhu od žalovaného, aby mu zaplatil aj úrok z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy 3 922,09 € od 15.09.2016 do zaplatenia.

7. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania.

8. Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

9. Medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 13.11.2012 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 5035175540 (č.l. 10), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi vo výške 4.000,- €.

10. Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté nasledovné náležitosti Zmluvy o splátkovom úvere:

11. Podľa článku I bodu 1 zmluvy:

- spotrebný úver na čokoľvek;
- úroková sadzba fixná do splatnosti, 16,90 % p.a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení;
- úrok z omeškania 8 % p.a.;
- spôsob poskytnutia úveru - jednorázovo;
- výška splátky 77,81 €, splatnosť k 23. dňu v kalendárnom mesiaci;
- splatnosť prvej splátky - 23.12.2012;
- splatnosť úrokov a poplatkov - mesačne, ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci;
- počet splátok 120;
- konečná splatnosť úveru 23.11.2022;
- RPMN 20,79 %;
- priemerná hodnota RPMN 14,11 %;
- celková čiastka spojená s úverom 9.009,16 €;
- dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby platí za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo Zverejnení.

12. Podľa čl. I. bodu 5 zmluvy sa banka a dlžník dohodli, že typom úrokovej sadzby je fixná do splatnosti. Banka nie je oprávnená jednostranne zmeniť typ a výšku úrokovej sadzby za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo Zverejnení.

13. Podľa čl. I. bodu 6 zmluvy úroky z poskytnutého úveru a poplatky za obdobie odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy do dňa prvej splátky dohodnutého v základných podmienkach sú prvýkrát splatné v deň splatnosti prvej splátky, následne v periodicite a v termíne splátky.

14. Podľa čl. I. bodu 7 zmluvy banka je oprávnená zmeniť lehotu splatnosti splátky úrokov a poplatkov dohodnutú v Základných podmienkach úverovej zmluvy, ako aj spôsob splácania úrokov a poplatkov, pričom o tejto zmene banka dlžníka písomne informuje pred nadobudnutím účinnosti tejto zmluvy.

15. Podľa čl. II. zmluvy dlžník sa zaviazal platiť banke poplatky:

- za správu úveru vo výške 2,99 € mesačne;
- za poistenie úveru vo výške 2,63 € mesačne;
- spracovateľský poplatok 119,- € jednorázovo,

a to v pravidelných splátkach v periodicite a v termíne splátok úveru.

16. Ďalej sa zaviazal dlžník platiť poplatok za upomienku vo výške 25,- € za každú vystavenú upomienku.

17. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere dňa 13.11.2012 (č.l. 13 spisu), prevzatie ktorých potvrdil žalovaný svojím podpisom.

18. Právny predchodca žalobcu oznámil listom zo dňa 11.07.2016 (č.l. 20 spisu) žalovanému, že titulom Úverovej zmluvy č. 5035175540 uzatvorenej dňa 13.11.2012 je žalovaný v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 07.07.2016 vo výške 1.416,56 €, na zaplatenie ktorej sumy bol žalovaný vyzvaný najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň bol žalovaný upozornený, že pokiaľ dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka banky a žalovaný stratí možnosť zaplatiť ju v splátkach.

19. Právny predchodca žalobcu oznámil listom zo dňa 23.08.2016 žalovanému (č.l. 19 spisu), že banka ku dňu 22.08.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy č. 5035175540, na zaplatenie ktorej pohľadávky vo výške 5.237,63 € bol žalovaný vyzvaný v lehote 15 dní.

20. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 09.12.2016 Zmluvu o postúpení pohľadávok (č.l. 6), predmetom ktorej bol prevod pohľadávky, vrátane pohľadávky voči žalovanému (čo mal súd preukázané zo špecifikácie odovzdanej pohľadávky - č.l. 9 vyhotovenej Slovenskou sporiteľňou, a.s.). Žalobca je teda legitímnym právnym nástupcom spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s..

21. Postúpenie pohľadávky na žalobcu oznámil postupca žalovanému svojím listom zo dňa 16.12.2016 (č.l. 5). Doručovanie oznámenia mal súd preukázané z podacieho hárku zo dňa 27.12.2016 (č.l. 4).

22. Na výzvu súdu (č.l. 13) adresovanú právnemu zástupcovi žalobcu na oznámenie, akú sumu titulom úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi, oznámil právny zástupca žalobcu súdu svojím podaním (č.l. 84 spisu), že žalovaný doposiaľ neuhradil nič na žalovanú pohľadávku. Na žalobe trvá naďalej v celom rozsahu a navrhuje žalobe vyhovieť.

23. Podľa § 219 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len ako „CSP“) vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

24. Podľa § 297 písm. b) CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

25. Súd prvej inštancie, s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter tohto sporu, postupoval v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP, t.j. osobitného procesného ustanovenia týkajúceho sa (ne)nariadenia pojednávania v spotrebiteľských sporoch. Nakoľko v posudzovanom prípade boli v konaní splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 297 písm. b) druhá veta CSP (jednalo sa o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur), bolo v procesných možnostiach prvoinstančného súdu upustiť od nariadenia pojednávania.

26. Vzhľadom k tomu súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 26.06.2020, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 17.06.2020.

27. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa §19.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

- a) druhu spotrebiteľského úveru,
- b) veriteľovi, prípadne finančnému agentovi spotrebiteľského úveru, v rozsahu obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, prípadne finančného agenta, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa alebo finančného agenta, ak ide o fyzickú osobu,
- c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,
- d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- e) tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a o cene tovaru alebo poskytnutej službe, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť
 1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru,
 2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov,
- h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na

platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

j) výške poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú veriteľovi známe,

k) povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok,

l) úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru,

n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení,

o) práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postupe pri takom splatení spotrebiteľského úveru, práve veriteľa na náhradu nákladov spojených so splatením spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti a spôsobe určenia ich výšky,

q) práve spotrebiteľa na okamžité a bezplatné informácie o výsledku nahliadnutia veriteľa do príslušnej databázy na účely posúdenia jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver,

r) práve spotrebiteľa dostať na vlastnú žiadosť a bezplatne jedno vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t) priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. informácie podľa odseku 1 je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4, a to v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Všetky dodatočné informácie iné ako v odseku 1 poskytne veriteľ alebo finančný agent spotrebiteľovi v samostatnom dokumente.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd žalobou uplatnenému nároku vyhovel v časti a priznal žalobcovi voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 3.922,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.922,09 € od 15.09.2016 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

29. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

30. Na základe predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 5035175540, je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy občianskeho práva, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi veriteľom ako osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej „obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti“ a spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a vzhľadom na výšku úveru, jeho účel a splatnosť je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z..

31. V prejednávacom prípade sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, ktorý typ sporu je upravený v ust. § 290 a nasl. CSP. Ustanovenie § 300 CSP (podľa ktorého sa na konanie v prípade spotrebiteľského sporu použijú primerane všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak), má charakter špeciality k všeobecným ustanoveniam o sporovom konaní. Preto, keďže sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, súd musí všeobecné ustanovenia o konaní aplikovať primerane, so zreteľom na charakter spotrebiteľského sporu a vo svetle zvýšenej protektívnej ingerencie súdu v týchto druhoch sporov.

32. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle ust. § 295 CSP vykonal z úradnej povinnosti prieskum Zmluvy o splátkovom úvere č. 5035175540, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi vo výške 4.000,- € a najskôr zisťoval, či zmluva má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

33. Súd po preskúmaní zmluvy zistil, že v zmluve absentujú nasledovné povinné náležitosti, a to:

- v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (v skratke ako „RPMN“) a správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona, t. j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) cit. zákona správne uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery

nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

34. V podrobnostiach súd ďalej uvádza:

35. K nedostatku zmluvy, čo sa týka neuvedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.) súd uvádza:

36. Zmluva o splátkovom úvere č. 5035175540 uzatvorená dňa 13.11.2012 okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

37. Nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy v prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva tieto náležitosti neobsahuje.

38. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). Nemôže preto stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov. Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti, ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci žalovaná spláca spotrebiteľský úver, istina prakticky jej splátkami splácaná nie je, nakoľko ňou uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť splátky započítavané na úhradu dlžného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom.

39. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/142/2016 zo dňa 22.06.2016, sp. zn. 6Co/107/2016 zo dňa 27.04.2016, či sp. zn. 6Co/170/2015 zo dňa 17.06.2015 a tiež na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013. Pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia, aj vo vzťahu k tejto obligatórnej náležitosti, okresný súd upriamuje pozornosť na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudkoch sp. zn. 6Co/30/2017 zo dňa 26.04.2017 a sp. zn. 7Co/61/2017 zo dňa 26.04.2017, a to k rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 9.11.2016. Krajský súd v Žiline konštatoval, že vzhľadom na explicitné znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, ak by vnútroštátny súd po rozsudku C 42-15 vyložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by "zlomil" vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem.

40. S týmto právnym názorom sa súd plne stotožňuje. V nadväznosti na uvedené okresný súd konštatuje, že nemožno uvažovať ani o nepriamom účinku smernice. V prípade, keby bol nepriamy účinok priznaný, aj v tomto prípade by išlo o výklad contra legem, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch definuje predmetné obligatórne náležitosti inak ako dotknutá smernica.

41. Ak by súd pripustil eurokonformný výklad predmetného ustanovenia, teda jeho výklad v duchu smernice, zmluva o spotrebiteľskom úvere by musela obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa (čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice č. 2008/48/ES). Ak by sa pripustilo, že frekvencia splátok je mesačná, spotrebiteľ aj tak nevie, v ktorý deň sú splatné jednotlivé splátky, čo má podstatný význam s ďalšími jeho záväzkami a povinnosťami, napríklad spotrebiteľ zo zmluvy nevie, kedy sa dostáva do omeškania (nakoľko nepozná dátum splátky v mesiaci) a navyšuje tak svoj záväzok o ďalšie sumy predstavujúce úrok z omeškania. Pokiaľ spotrebiteľ nepozná konkrétny dátum splátky v mesiaci, môže to mať tiež za následok iniciovanie rozhodcovského konania, prípadne realizáciu zrážok zo mzdy (spotrebiteľ nevie, či splatnosť splátky je v prvý deň v mesiaci, v polovici mesiaca alebo na konci mesiaca, pričom takto formulovaná zmluva dáva veriteľovi „priestor“ na uplatňovanie rôznych sankcií).

42. Súd má za to, že tak explicitne presné ustanovenie, akým je ust. § 9 ods. 1 písm. k) cit. zákona cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarcu v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 ods. 1 cit. zákona. Smernica EÚ, ktorá bola zjavne implementovaná do nášho právneho poriadku nad jej rámec a v rozpore s ustanovením o úplnej harmonizácii, nemôže mať priamy účinok, teda zakladať práva a povinnosti priamo sporovým stranám - pôsobiť horizontálne. Teória a prax Súdneho dvora EÚ vychádza z premisy, že takáto situácia môže následne viesť k použitiu tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátnej normy (tzv. nepriamy účinok smernice), ktorý má však svoje medze, už judikované rovnako Súdny dvorom EÚ.

43. Najvyšší súd SR vo veci 3Cdo/146/2017 založil svoj výklad len na teleologickom výklade Zákona č. 129/2010 Z. z. (úmysel zákonodarca vyjadrený v dôvodovej správe k nemu) bez toho, aby posúdil, či nedošlo prípadne aj k neúmyselnému chybnému transponovaniu Smernice do vnútroštátneho práva a bez toho, aby skúmal, aký význam zákonodarcu prisúdil predmetnému slovnému spojeniu v čase, kedy ho zákonodarcu použil vo vnútroštátnom právnom poriadku po prvýkrát. Navyše, pri teleologickom výklade celkom opomenul tú časť dôvodovej správy k novele Zákona č. 129/2010 Z. z. (zákonu č. 279/2017 Z. z.), ktorým zákonodarcu vyslovene uvádza, že „ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou“ a z tejto dôvodovej správy do svojho rozhodnutia selektívne vybral len tú časť, ktorá podporuje jeho závery. Uznesenie Najvyššieho súdu SR vnáša do právnych vzťahov mimoriadnu právnu neistotu, kedy sa rôzne pojmy vykladajú totožne (ust. § 9 ods. 2 písm. l) pred novelou a po novele účinnej od 01.05.2018, ale aj ust. § 4 ods. 1 písm. h) a ust. § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.). Spojením historického výkladu skúmanej právnej normy s princípom právnej istoty, použitím všetkých ostatných výkladových metód, ako aj porovnaním znenia právnych noriem obsiahnutých na rôznych miestach zákona č. 129/2010 Z. z., nie je možné dotknutému ustanoveniu Smernice priznať nepriamy účinok v znení zákona č. 129/2010 Z. z. účinného do 30.04.2018 (zdroj: PAVÚK, Anton. Právna analýza uznesenia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo 146/2017 <<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html?print=1>>, 26.6.2018. Dostupné z <<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html?print=1>>).

44. Súd ešte poukazuje na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudku sp. zn. 5Co/213/2018-68 zo dňa 25.09.2018, v ktorom konštatoval, že výklad zákona č. 129/2010 Z.z. platného v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nemôže narušovať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v čl. 2 ods. 2 ako "stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo". Ustálená judikatúra slovenských súdov podala, aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru a na jej prelomenie niet žiadneho dôvodu. Pokiaľ existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov v súlade so zásadami, ktoré sú uvedené vyššie, odvolací súd uvedené rozhodnutia nepovažoval za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle vyššie citovaného čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

45. Súd poukazuje, že v zmluve sú uvedené len nasledovné údaje, z ktorých by sa dalo ďalším výpočtom dospieť k informácii o skladbe splátky v celkovej výške 77,81 €,:

A. V článku I zmluvy:

- úroková sadzba fixná do splatnosti, 16,90 % p.a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení;
- výška splátky 77,81 €, splatnosť k 23. dňu v kalendárnom mesiaci;
- splatnosť úrokov a poplatkov - mesačne, ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci.

B. V článku II zmluvy boli dohodnuté poplatky, a to za správu úveru vo výške 2,99 € mesačne, za poistenie úveru vo výške 2,63 € mesačne, spracovateľský poplatok 119,- € jednorazovo, splatné v pravidelných splátkach v periodicite a v termíne splátok úveru.

46. Spotrebiteľovi bola teda známa skladba splátky, len čo sa týka výšky poplatkov v jednotlivých splátkach. Výška istiny, ani výška úroku v jednotlivých splátkach spotrebiteľovi známe neboli, pritom ani zo samotnej zmluvy nevyplýva, akým spôsobom budú splácané úroky dohodnuté úrokovou mierou 16,90 % ročne, teda

- či anuitným spôsobom, (čo znamená, že anuitná splátka je platená v pravidelných intervaloch, najčastejšie mesačne, počas celej doby platnosti úveru, keď anuitná splátka úveru sa skladá z dvoch zložiek, splátky istiny a splátky úroku, pričom výška splátky sa počas splácania nemení, mení sa len pomer medzi výškou istiny a výškou úroku : na začiatku splácania úveru je vyšší pomer úroku oproti istine, ku koncu doby splácania je väčší pomer istiny oproti úroku;
- alebo spôsobom, pri ktorom bude výška istiny a úroku v každej splátke rovnaká, ktorý spôsob splácania je tiež bežne používaný.

47. Súd nemal ani preukázané, že by bol spotrebiteľ oboznámený o spôsobe splácania úveru zo splátkového kalendára, ktorý súdu predložený nebol, pričom spôsob splácania úveru nevyplýva ani zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.11.2012 (prevzaté ktorých potvrdil žalovaný svojím podpisom), z ktorých vyplýva opäť len celková výška splátky 77,81 € a počet splátok 120.

48. Súd sa nestotožňuje s niekedy prezentovaným názorom, že by bola nulová výpovedná hodnota splátkového kalendára, v ktorom by boli uvedené všetky splátky v špecifikácii požadovanej zákonným ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., že by bolo nadbytočné takéto množstvo číselných údajov, a teda takýto splátkový kalendár by nemal žiaden význam.

49. Súd má za to, že spotrebiteľ má právo na informáciu o spôsobe splácania úveru a o výške zostatku nesplateného úveru, teda má právo v každom okamihu trvania zmluvného vzťahu vedieť, akú sumu istiny úveru a akú sumu úroku z úveru (t.j. z ceny úveru) má (resp. mal by mať) titulom úverovej zmluvy už splatenú a akú sumu má ešte splatiť, ku ktorému výpočtu je schopný dospieť práve na základe splátkového kalendára (vyhotoveného v súlade so zákonným ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.) každý priemerný spotrebiteľ (charakterizovaný ako spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov).

50. Keďže je rozpisanie splátok na ich jednotlivé súčasti v zmysle cit. zák. ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ údajom povinným, tak veriteľ má pri formulovaní zmluvy toto zákonné ustanovenie dodržiavať a nie hľadať dôvody, ako zákon obchádzať.

51. Z uvedených dôvodov absencia členenia splátok na istinu, úrok, poplatky a iné zložky splátky, ako je táto požiadavka zákonodarcu vyjadrená v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., je vážnym nedostatkom úverovej zmluvy, ktorý je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

52. K nedostatku zmluvy, čo sa týka neuvedenia RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.) súd uvádza:

V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným musí zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka ako obligatórnu

náležitost' obsahovať o. i. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

53. Ako celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, je v zmluve uvedená suma 9.009,16 eur, ktorá suma ale nezodpovedá súčinu sumy 77,81 € (výška splátky) a počtu splátok 120, výsledok ktorého násobku predstavuje suma 9.337,20 €, pričom do tejto sumy nie sú dokonca zahrnuté ani dohodnuté poplatky. Na tomto mieste súd poznamenáva, že tento rozpor mohol byť odstránený priamo pri uzatvorení zmluvy, pokiaľ by veriteľ postupoval podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a zakomponoval by do zmluvy, alebo do prílohy zmluvy, splátkový kalendár, z ktorého by bolo na prvý pohľad zrejmé, okrem toho, z akých súčastí splátka úveru pozostáva (resp. pozostávajú jednotlivé splátky úveru pri anuitnom spôsobe splácania), aj aká je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ titulom úverovej zmluvy zaplatiť a nie tieto údaje zisťovať ex post zložitými výpočtami v rôznych variantoch.

54. Suma 9.009,16 eur potom nezodpovedá ani ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve vo výške 20,79 %, ale RPMN vo výške 21,98 % (podľa výpočtu súdu).

55. Údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, tak v danom prípade nebol v zmluve vyjadrený správne, keďže z jednotlivých parametrov uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné predmetný údaj vyjadriť, ani po matematickom prepočte, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

56. Pokiaľ zákonodarca urobil celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa predmetný údaj v zmluve tohto zmluvného typu uvádzal, pričom by sa mala uvádzať len správna hodnota celkovej čiastky, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o hodnote nákladov, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údaj mohol usúdiť a porovnať úverový produkt s inými a prijať svoje rozhodnutie o výhodnosti či nevýhodnosti ponúkaného úveru. Spotrebiteľ bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku.

57. Uvedená náležitosť spotrebiteľskej zmluvy má priamy dopad na správne uvedenie výšky RPMN, teda ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z..

58. V zmluve tak vzhľadom na zistenie, že v zmluve absentuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, zjavne nie je správne uvedená ani RPMN (ktorý pojem „RPMN“ je vymedzený v § 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101.html>>).

59. Žalobca teda v rozpore so základnou odbornou starostlivosťou neuviedol do zmluvy správnu hodnotu RPMN, ale túto uviedol v zavádzajúcej nesprávnej nižšej výške. Je tak nepochybné, že žalovaný nebol pred uzavretím zmluvy správne informovaný o skutočnej výške RPMN. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa, pretože účelom uvádzanie údajov o RPMN je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov poskytovaných na finančnom trhu. Údaj o RPMN je teda pre spotrebiteľa rozhodujúcim ukazovateľom pri výbere z viacerých alternatív úverov. Porovnaním RPMN pri rôznych spotrebiteľských úveroch ľahšie spotrebiteľ určí, ktorý úver je pre neho výhodnejší, pričom platí pravidlo - čím nižšia RPMN, tým lacnejší úver. Uvedením nesprávnej výšky RPMN sa spotrebiteľ mylne domnieval, že mu bol poskytnutý úver oproti iným úverom lacnejší a preto pre neho výhodnejší, čo však v konečnom dôsledku nezodpovedalo skutočnosti.

60. Podmienkou pre platnosť zmluvy v časti údajov o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je uvedenie správnej hodnoty týchto údajov.

61. K nedostatku zmluvy, čo sa týka neuvedenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z.) súd uvádza:

62. V zmysle § 9 ods. 2 písm. y) cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

63. Podľa ust. 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.: Veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

64. Podľa ust. 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.: Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

65. V zmysle cit. ust. § 21 ods. 2 zákona zverejňuje informácie z údajov o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch Ministerstvo financií Slovenskej republiky na svojom webovom sídle, pričom údaje sú zverejňované v lehote a spôsobom ustanoveným vo všeobecne záväznom právnom predpise, ktorým je Vyhláška ministerstva č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery. Podľa § 2 písm. b) cit. vyhlášky účinnej v čase uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere (t.j. k 13.11.2012): V posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet.

66. Rozhodným obdobím pre údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver dojednaný Zmluvou o splátkovom úvere uzatvorenou dňa 13.11.2012 bolo obdobie 3. štvrťroka 2012, pričom súd mal preukázané zo zverejnených informácií o úveroch, že priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver bola hodnota 13,70 % za 3. štvrťrok a hodnota 12,57 % za 2. štvrťrok 2012, a nie hodnota 14,11 %, ako je uvedená v zmluve ako údaj, ktorý je v rozpore so skutočnou hodnotou priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver v čase uzatvárania zmluvy.

67. Pokiaľ zákonodarca urobil priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa predmetný údaj v zmluve tohto zmluvného typu uvádzal, a to v jeho správnej výške, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o nákladoch na spotrebiteľské úvery poskytované v dotknutom období, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údajja mohol usúdiť a porovnať úverový produkt s produktmi iných bánk, resp. nebankových spoločností a prijať rozhodnutie o výhodnosti či nevýhodnosti ponúkaného úveru.

68. Podmienkou pre platnosť zmluvy v časti údajja o priemernej hodnote RPMN je uvedenie správneho údajja o priemernej hodnote RPMN.

69. Údaj o priemernej RPMN, ani o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebol v danom prípade v zmluve vyjadrený správne, preto je právny úkon Zmluvy o splátkovom úvere č. 5035175540 uzatvorenej dňa 13.11.2012 v časti obsahujúcej údaj o RPMN, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o priemernej RPMN postihnutý absolútnou neplatnosťou - podľa § 39 OZ (podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom)

- a § 41 OZ (podľa ktorého ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu),
- v spojitosti s § 9 ods. 2 písm. j) a y) zákona č. 129/2010 Z.z..

70. Keďže je zmluva v časti údajov

- o RPMN,
- o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť
- a o priemernej RPMN

právnym úkonom absolútne neplatným a na zmluvu sa preto nahliada tak, že tieto obligatórne údaje v zmluve absentujú, táto skutočnosť potom zakladá podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) a zároveň podľa § 11 ods. 1 písm. b) (keďže RPMN je uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa - v zavádzajúcej nižšej hodnote) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy dôvod pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

71. Podľa cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), pričom absencia čo i len jednej z týchto náležitostí spôsobuje uvedený následok a podľa cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Preto je potrebné vzhľadom na absenciu náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j), písm. k) a písm. y) cit. zákona považovať úver dojednaný Zmluvou o splátkovom úvere č. 5035175540 za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené nie je možné žalobcovi priznať uplatnenú istinu 5.183,35 eur v celom rozsahu, ale len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov po odčítaní úhrad, preto súd žalobcovi priznal sumu vo výške 3.922,09 eur, ktorá predstavuje nesplatenú istinu úveru, čo mal súd preukázané z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 09.12.2016, t.j. zo špecifikácie odovzdaných pohľadávok Slovenskej sporiteľne (č.l. 9), na zaplatenie ktorej sumy súd žalovaného zaviazal a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

72. Žalobca si k žalovanej istine 5.183,35 € uplatnil príslušenstvo pohľadávky vo forme úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 3.922,09 € od 15.09.2016 do zaplatenia.

73. Súd mal preukázané, že úver bol riadne zosplatený, vzhľadom na postup právneho predchodcu žalobcu, ktorý v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ najprv, v prvom kroku, listom zo dňa 11.07.2016 žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy 1.416,56 € najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy, s ktorej zaplatením bol žalovaný v omeškaní a zároveň upozornil žalovaného, že pokiaľ dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka banky a žalovaný stratí možnosť zaplatiť ju v splátkach a následne, v druhom kroku, oznámil listom zo dňa 23.08.2016 žalovanému, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy č. 5035175540.

74. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške uplatnenej žalobou, keďže úrok z omeškania patrí žalobcovi v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.01.2013 vo výške o 8 % vyššej, ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, pričom v prvý deň omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,00 %, patrí tak žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej sumy vo výške 8 % ročne od 15.09.2016 do zaplatenia tak, ako si žalobca nárok na úrok z omeškania žalobou uplatnil, keďže najneskôr od 15.09.2016 sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy, a to vzhľadom na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru oznámeného žalovanému listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 23.08.2016.

75. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

76. Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

77. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

78. Žalobca sa domáhal celkovo zaplata sumy 5.183,35 € a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.922,09 € od 15.09.2016 (1.187,15 €) do zaplata, pričom pre účely výpočtu rozsahu nároku na trovy konania bol úrok z omeškania vypočítaný do dňa 26.06.2020 (dátum vyhlásenia rozsudku), teda priznanie sumy 6.370,50 € (5.183,35 + 1.187,15 €) by predstavovalo plný úspech žalobcu.

79. Súd žalobcovi priznal sumu 3.922,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.922,09 € od 15.09.2016 do zaplata (1.187,15 €), čo spolu predstavuje X.XXX,XX € a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

80. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 80,20 % a žalovaný v rozsahu 19,80 %, čo zároveň predstavuje neúspech žalobcu (5.109,24 € / 6.370,50 € = 0,8020).

81. Úspešnejším v konaní bol teda žalobca, ktorého čistý úspech (úspech mínus neúspech) predstavuje 60,40 %, v ktorom rozsahu súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).